

Förordning med instruktion för utrikesrepresentationen;

utfärdad den 6 mars 2014.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Utrikesrepresentationen

1 § Utrikesrepresentationen verkar inom de ramar som anges av Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (SÖ 1967:1), Wienkonventionen om konsulära förbindelser (SÖ 1974:10) och andra internationella konventioner.

2 § Utrikesrepresentationen utgörs av utlandsmyndigheterna, honorärkonsulaten och Svenska institutet i Alexandria.

Utlandsmyndigheter är beskickningar, delegationer vid internationella organisationer och karriärkonsulat.

Utlandsmyndigheterna bildar tillsammans med Utrikesdepartementet utrikesförvaltningen.

I Regeringskansliet finns ett gemensamt kansli för Sveriges sändebud i vissa länder. I fråga om detta kansli och de sändebuden tillämpas bestämmelserna i denna förordning om beskickningar och myndighetschefer i tillämpliga delar samt de föreskrifter som Regeringskansliet meddelar.

3 § Föreskrifter om Svenska institutet i Alexandria finns i förordningen (1998:1218) med instruktion för Svenska institutet i Alexandria.

4 § En beskickning benämns ambassad eller legation. En delegation vid en internationell organisation benämns delegation eller representation.

5 § Ett karriärkonsulat är ett konsulat som leds av en utsänd tjänsteman. Bestämmelserna om konsuler och konsulat i 3 kap. gäller endast karriärkonsuler och karriärkonsulat. Om något annat inte anges eller framgår av sammanhanget, avses i denna förordning med konsul även generalkonsul och vicekonsul och med konsulat även generalkonsulat och vicekonsulat.

6 § Utrikesrepresentationen lyder under Regeringskansliet. Utlandsmyndigheterna är i administrativt hänseende direkt underställda Regeringskansliet.

7 § En beskickning är överordnad myndighet för honorärkonsulat i land där beskickningschefen är ackrediterad. Ett honorärkonsulat som finns i ett karriärkonsulats distrikt är underställt karriärkonsulatet.

8 § En utlandsmyndighets konsulära distrikt fastställs av Regeringskansliet.

9 § En beskickningschef företräder konsulaten i verksamhetslandet i förhållande till verksamhetslandets regering och utrikesministerium.

10 § Regeringskansliet får besluta om lokal samverkan med en annan utrikesförvaltning.

Inom ramen för samverkan enligt första stycket får Regeringskansliet besluta om diplomatisk eller konsulär närvaro där Sverige inte har en utlandsmyndighet.

Inom ramen för samverkan enligt första stycket får Regeringskansliet medge att ett annat lands diplomat eller konsul placeras vid en svensk utlandsmyndighet.

2 kap. Utlandsmyndigheternas organisation och personal

Organisation

1 § En beskickning kan efter beslut av Regeringskansliet ha ett eller flera sektionskanslier på annan plats för särskilda uppgifter.

2 § Varje utlandsmyndighet leds av en chef.

Chef för en beskickning är ett sändebud (ambassadör) eller en chargé d'affaires.

Chef för en delegation är en delegationschef med ställning som sändebud (ambassadör).

Chef för ett generalkonsulat är en generalkonsul. Chef för ett konsulat är en konsul.

3 § En beskickningschef eller annan utsänd beskickningsmedlem får av Regeringskansliet utses till ombud vid en internationell organisation.

4 § En framställning om godkännande (agremang) för ett sändebud eller om tillåtelse för en konsul att utöva sina uppgifter (exekvatur) görs av den berörda beskickningen på uppdrag av Regeringskansliet.

Chefen för en delegation anmäls i den ordning som tillämpas vid den internationella organisationen.

Personal

5 § Vid utlandsmyndigheterna finns personal som är utsänd av regeringen och Regeringskansliet och personal som är lokalt anställd eller inhyrd av utlandsmyndigheterna.

Regeringskansliet får medge att en annan myndighet eller en organisation placerar personal vid en utlandsmyndighet.

Myndighetschefens ansvar och uppgifter

6 § Chefen för en beskickning företräder Sverige i verksamhetslandet och upprätthåller Sveriges förbindelser med dess regering. Chefen ska göra sig förtrogen med Sveriges och verksamhetslandets inbördes förhållanden.

Chefen för en delegation företräder Sverige i den internationella organisationen och upprätthåller Sveriges förbindelser med den.

Chefen för ett konsulat upprätthåller Sveriges förbindelser med konsulatsdistriktets lokala myndigheter.

7 § Chefen för en utlandsmyndighet ansvarar för myndighetens verksamhet.

8 § Chefen för en utlandsmyndighet ska efter samråd med Regeringskansliet och med beaktande av tilldelade resurser fastställa en verksamhetsplan för myndigheten, följa upp verksamheten och analysera resultatet.

9 § Chefen för en utlandsmyndighet ska

1. se till att verksamheten bedrivs författningsenligt och effektivt och att den utvecklas och anpassas till de krav som ställs på den,

2. säkerställa att de anställda är väl förtrodda med målen för myndighetens verksamhet,

3. regelbundet informera personalen om förhållanden som rör myndighetens verksamhet och organisation, och

4. främja goda arbetsförhållanden och ta till vara och utveckla medarbetarnas kunskaper, färdigheter och erfarenheter.

10 § Chefen för en utlandsmyndighet ansvarar för myndighetens inre och yttre säkerhet inom ramen för de föreskrifter som Regeringskansliet meddelar och det säkerhetsskydd som Regeringskansliet beslutar om.

11 § Chefen för en utlandsmyndighet ska till Regeringskansliet anmäla förhållanden som säkerhetsmässigt eller av andra skäl kan vara av betydelse för en utsänd eller lokalt anställd tjänstemans tjänstbarhet vid utlandsmyndigheten.

Ärendenas handläggning och utlandsmyndighetens beslut

12 § Varje utlandsmyndighet beslutar om sin arbetsordning inom ramen för de föreskrifter som Regeringskansliet beslutar.

13 § I frågor som ska avgöras av en utlandsmyndighet beslutar chefen för utlandsmyndigheten.

Om inte något annat är föreskrivet får chefen överlåta åt andra tjänstemän vid myndigheten att avgöra ärenden som inte är av det slaget att de behöver prövas av chefen.

14 § För varje beslut av en utlandsmyndighet ska det finnas en handling som visar dagen för beslutet, beslutets innehåll och vem som har fattat beslutet. Beslut som inte dokumenteras i någon annan form ska tas in i en särskild protokollsbok eller motsvarande.

Myndighetens tillgänglighet

15 § Utlandsmyndigheten ska vara tillgänglig för kontakter med enskilda.

I 5 § tredje stycket förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om myndigheters öppethållande.

Utlandsmyndighetens öppettider får anpassas till lokala förhållanden när det gäller veckans arbetsdagar och helgdagar.

Utlandsmyndigheter med färre än tre utsända tjänstemän får efter beslut av Regeringskansliet stängas under en begränsad tid för semester eller tjänsteresa eller av någon annan sådan orsak.

Delegationer vid internationella organisationer får efter beslut av Regeringskansliet stängas under tid när organisationens verksamhet ligger nere.

När en utlandsmyndighet är stängd ska allmänheten hänvisas till en annan utlandsmyndighet eller till Utrikesdepartementet. Nödvändiga åtgärder ska vidtas för att myndigheten ska kunna upprätthålla sina skyldigheter gentemot allmänheten enligt 2 kap. tryckfrihetsförordningen om rätten att ta del av allmänna handlingar.

Arkiv

16 § Vid en utlandsmyndighet ska det finnas ett arkiv. Bestämmelser om myndigheters arkiv finns i arkivlagen (1990:782) och i arkivförordningen (1991:446). Regeringskansliet meddelar ytterligare föreskrifter om utlandsmyndigheternas arkiv.

3 kap. Utlandsmyndigheternas uppgifter

Allmänt

1 § Delegationer, beskickningar och konsulat ska

1. i samverkan med Regeringskansliet verka för genomslag och förståelse för svenska ståndpunkter inom utrikespolitiken och andra politikområden,
2. biträda enskilda statsråd i deras verksamhet, och
3. särskilt uppmärksamma frågor som berör Sverige som medlem av Europeiska unionen.

2 § Beskickningar och konsulat ska som förvaltningsmyndigheter handlägga och besluta i författningsreglerade ärenden.

3 § Om inget annat följer av lag får Regeringskansliet besluta om undantag från detta kapitel.

Bevakning och rapportering

4 § Delegationer ska, utöver vad som följer av 1 §, rapportera

1. om den internationella organisationens verksamhet i frågor som kan vara av intresse för Sverige och vad delegationen fått veta av betydelse för Sveriges förbindelser med organisationen, och
2. vad delegationen fått veta som kan vara av vikt för bedömningen av internationella problem eller av det allmänna politiska läget.

5 § Beskickningar och konsulat ska följa utvecklingen i verksamhetslandet eller konsulatsdistriktet och i rapporter redovisa och analysera händelser och förhållanden som är av intresse för Sverige.

6 § Beskickningar och konsulat ska främja Sveriges näringsliv och utrikeshandel och i samverkan med Sveriges export- och investeringsråd och dess utlandsorganisation skapa intresse för svenska varor och tjänster och projektexport samt attrahera utländska investeringar till Sverige och i övrigt stödja svenska företag och det svenska näringslivets företrädare.

Beskickningar och konsulat ska, i verksamhetsländer där det är lämpligt, skapa intresse för Sverige som turistland genom att bistå myndigheter och organisationer som har till uppgift att främja turism i Sverige.

På begäran av Exportkreditnämnden ska beskickningar bistå nämnden med beslutsunderlag och åtgärder för att bevaka och driva in fordringar.

7 § Beskickningar och konsulat ska, på ett sätt som är lämpligt i verksamhetslandet, informera om Sverige och svenska förhållanden samt främja kontakter mellan svenska och utländska kulturella och vetenskapliga institutioner.

Internationellt utvecklingssamarbete

8 § Beskickningar och konsulat ska i sin verksamhet beakta både bistånds- och utvecklingspolitiska perspektiv. Beskickningar och konsulat i länder som Sverige har bilateralt utvecklingssamarbete med ska på begäran av Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) vidta de åtgärder som följer av avtal mellan Sverige och verksamhetslandet eller som i övrigt faller inom Sidas behörighetsområde. Beskickningarna och konsulaten ska på begäran lämna Sida information som behövs för Sidas verksamhet. Beskickningar och konsulat ska vidare vid behov biträda andra myndigheter som har uppdrag att genomföra biståndsverksamhet.

Migrationsärenden

9 § Beskickningar och konsulat ska handlägga migrationsärenden enligt EU:s förordningar och utlänningslagstiftningen samt biträda Migrationsverket och polismyndigheter i ärenden enligt utlänningslagstiftningen.

Passärenden

10 § Beskickningar och konsulat ska handlägga ärenden enligt passlagen (1978:302) och förordningen (1997:698) om Europeiska unionens resehandling.

Kris- eller katastrofsituationer m.m.

11 § Beskickningar och konsulat ska inom ramen för de föreskrifter som Regeringskansliet meddelar hålla beredskap för att bistå enskilda vid kris- eller katastrofsituationer.

12 § Vid en kris, katastrof, svår olycka eller därmed jämförlig omständighet i verksamhetslandet ska beskickningar eller konsulat undersöka om någon som är svensk medborgare eller bosatt i Sverige har avlidit eller skadats eller i

övrigt drabbats allvarligt. Myndigheten ska fortlöpande underrätta Regeringskansliet om läget och om vilka åtgärder som vidtagits i verksamhetslandet med anledning av händelsen.

13 § Om det uppträder en sådan svår eller mera utbredd sjukdom som vanligen inte förekommer inom verksamhetsområdet eller som tilldrar sig särskild uppmärksamhet, ska beskickningen eller konsulatet omedelbart anmäla det till Folkhälsomyndigheten och Socialstyrelsen och, i fråga om djursjukdomar, Statens jordbruksverk samt rapportera om de åtgärder som vidtagits för att bekämpa sjukdomen.

Konsulärt bistånd m.m.

14 § Beskickningar och konsulat ska lämna konsulärt bistånd enligt närmare föreskrifter i lag eller annan författning.

Bestämmelser om ekonomiskt bistånd till enskilda utomlands finns i lagen (2003:491) om konsulärt ekonomiskt bistånd.

Beskickningar och konsulat ska även i övrigt i skälig omfattning lämna enskilda och svenska juridiska personer hjälp och bistånd vid behov.

Stöd åt medborgare i Europeiska unionen och åt medborgare i nordiska länder

15 § Beskickningar och konsulat ska bistå medborgare i medlemsländerna inom Europeiska unionen i enlighet med artikel 23 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller enligt vad som har överenskommit med dessa länder om rätt till skydd för unionsmedborgare inom ett tredjelands territorium. Bistånd ska också lämnas till medborgare i Island och Norge i enlighet med vad som har överenskommit med dessa länder inom ramen för det nordiska samarbetet.

Röstmottagning

16 § Beskickningar och konsulat som Valmyndigheten, efter samråd med Regeringskansliet, har bestämt ska vara röstningslokaler ansvarar för administration av röstmottagningen och ska lämna sådan information som Valmyndigheten efterfrågar.

Faderskapsärenden

17 § Beskickningar och konsulat ska biträda svenska myndigheter med utredning i ärenden som rör fastställande av faderskap.

Notarius publicus

18 § Beskickningar och konsulat får verkställa varje förrättning som notarius publicus är behörig att utföra i Sverige enligt lagen (1981:1363) om notarius publicus, om det inte möter något hinder i verksamhetslandets lag. Behörigheten omfattar dock inte upptagande av protest enligt växellagen (1932:130) eller checklagen (1932:131) eller utfärdande av apostille enligt 6 a § förordningen (1982:327) om notarius publicus.

19 § Beskickningar och konsulat får förmedla och stödja framställningar från enskilda och svenska juridiska personer till utländska myndigheter och internationella organisationer. De ska dessförinnan noga pröva om framställningen är berättigad.

Tillträde till utländskt territorium för statsfartyg m.m.

20 § Beskickningar ska på begäran av svenska myndigheter utverka tillstånd på diplomatisk väg för statsfartygs, statsluftfartygs och militära fordons tillträde till utländskt territorium.

Brott på fartyg och luftfartyg

21 § Om det kommer till en beskicknings eller ett konsulats kännedom att ett brott som hör under allmänt åtal har begåtts på ett svenskt fartyg eller luftfartyg eller om det finns misstanke om ett sådant brott bör myndigheten snarast underrätta Regeringskansliet.

4 kap. Gemensamma bestämmelser

Tillsyn

1 § Regeringskansliet utövar tillsyn över utlandsmyndigheterna. Den som genomför en tillsyn har rätt att ta del av alla handlingar vid myndigheten. Personalen ska lämna de upplysningar och det bistånd som behövs.

2 § En utlandsmyndighet ska inspektera underställda honorärkonsulat regelbundet och i övrigt när det finns särskilda skäl. Rapporter om gjorda inspektioner ska sändas till Regeringskansliet.

Bemyndiganden

3 § Regeringskansliet får meddela föreskrifter om utrikesrepresentationens organisation och verksamhet.

4 § Regeringskansliet får även meddela föreskrifter om

1. konsulärt ekonomiskt bistånd enligt 5 § samt 17 § första stycket och andra stycket 1 lagen (2003:491) om konsulärt ekonomiskt bistånd,

2. bistånd till medborgare i länder inom Europeiska unionen och medborgare i Island och Norge som lämnas med stöd av 3 kap. 15 § samt om ersättning åt utlandsmyndigheterna för utgifter och kostnader för sådant bistånd,

3. åtgärder som en utlandsmyndighet ska vidta när en person med hemvist i Sverige eller en svensk medborgare med hemvist i utlandet har avlidit utomlands,

4. åtgärder som en utlandsmyndighet ska vidta i kvarlåtenskapsärenden, och

5. avgiftsbeläggning av näringslivsfrämjande tjänster vid utlandsmyndigheterna.

Avvikelser i särskilda fall

5 § Regeringskansliet får besluta om avvikelser från denna förordning i särskilda fall.

Överklagande

6 § Beslut av en utlandsmyndighet får överklagas till Regeringskansliet. Regeringskansliets beslut i ett överklagat ärende får inte överklagas. Utlandsmyndigheternas beslut i administrativa ärenden får inte överklagas.

Myndighetsförordningen

7 § Utrikesrepresentationen ska inte tillämpa myndighetsförordningen (2007:515).

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2014, då förordningen (1992:247) med instruktion för utrikesrepresentationen ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

HILLEVI ENGSTRÖM

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)